

spūm qui vsq; ad sortū terreni corporis hūiliatus est: atq;
eodē corpore gl'ificato. vt sit ei glorie qđ fuit ei sarāne. ad cō
sortiū btōy spūm q̄ in sua puritate p̄stiterūt ex altare. Itē
in eodē. Plenū fuit miraculo qđ tā diuersa et tā diuisa ab inui
cem: ad inuicē potuerūt diūgi. Nec min⁹ mirabile fuit: qđ li
mo nō de? seipm̄ diūxit: vt inuicē vniuerē deus et lim⁹: tāta
sublimitas. et tāta vilitas. Nihil em̄ deo sublimi⁹. et nihil li
mo vilius. mirabilis fuit cōiunctio p̄ma. mirabilis et secūda
nec minus mirabilis erit et tercia. cum homo: ⁊ angelus: et
deus: vnus erit spūitus.

De errore illo qui ponit duas animas esse in corporibus
humanis. Capitulū. xiiij.

Sequitur de errore illo qui ponit duas
animas eē in corpore hūanis: qđ vnā dicit dei parte
esse. alterā de gēte tenebray. quā de? nō cōdidit. q̄
mala ē ⁊ pp̄ia carnis. ⁊ oīa bōa hoīs tribuit illi bone anime
oīa vero mala illi male aīe. Bonā animā dicit esse arbore
nā: q̄ non p̄t facere fruc. ma. animā vero malā malā arborey
que nō potest facere fructū bonū. bonas vero missas esse ad
reprimendā maliciā gentis tenebray. Hunc errorem destituit
Aug⁹. in li. de duabus animabus. et in li. contra fortunatū
quendā manicheorū p̄sbiterum. Et hec sunt verba Augusti
in li. de duabus animabus. quero ego ab eis. Vtrū peccasse
videret⁹ de cuius manu dormiens scripsisset alius aliquid fla
gitiosum: qđ quis dubitet eos esse negaturos. quero etiam:
si aliquis valentior alterius vigilantis et scientis: sed omnino
nolentis manu aliquid mali fecisset. vtrū vigilans et sciens s̄
nolens illo peccati nomine veneretur? Respondebunt nihil
istum omnino peccasse. qđ si dormiens ille iam sciret quid a
lius de manu eius facturū esset: et de industria plus ne ex
pergissentur a sompno daret. nū. et quicq̄ sompnus ad in
nocentiam suffragaretur? Respondebunt qđ non. quid si vi
gilans: et sciens: volens superatus est: vt aliquem preterita